

ข่าวประชาสัมพันธ์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

๑๑๔ สุขุมวิท ๒๓ แขวงคลองเตยเหนือ เขตวัฒนา กรุงเทพฯ ๑๐๑๑๐ โทรศัพท์ ๐-๒๖๔๙-๕๐๐๐
ภายใน ๑-๕๖๖๖ โทรศัพท์/โทรสาร ๐-๒๒๕๔-๐๓๑๑

ข่าวจากหนังสือพิมพ์ข่าวสด ฉบับประจำวันที ๒๔ เดือนกรกฎาคม พ.ศ.๒๕๕๗ หน้า ๒๔ มุลค่าข่าว ๓๓๓,๙๕๐.-

ศูนย์สารสนเทศและการประชาสัมพันธ์ ได้จัดระบบข่าวสื่อสิ่งพิมพ์ สนใจดูที่ได้ <http://news.swu.ac.th/newsclips/>

ในความปกติหรือความไม่ปกติของร่างกาย ภายนอกบางทีคงไม่อาจตัดสินอะไรได้มากนักว่าคนคนนั้นมีศักยภาพในการใช้ชีวิตมากน้อยกว่ากัน

ในค่ายสร้างแรงบันดาลใจเพื่อรับใช้สังคม มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ (มศว) ซึ่งจัดขึ้นที่วิทยาลัยโพธิวิชชาลัย จังหวัดสระแก้ว เพื่อให้บัณฑิตชั้นปีที่ 1 หรือน้องใหม่ทุกคนเข้าร่วมกิจกรรมเพื่อให้บัณฑิตรู้จักเพื่อนใหม่ต่างคณะ หนึ่งในพิธีชมนิทรรศการ นื่องแนน น.ส.ทิพภาวรรณ พลล่องช้าง อายุ 18 ปี น้องใหม่วิทยาลัยนวัตกรรมสื่อสารสังคม สาขาการจัดการธุรกิจไซเบอร์ เธอพิการมาตั้งแต่กำเนิด ไม่มีมือแบบคนปกติ มีเพียงแขนจากไหล่ถึงข้อศอกและมีตั้งเนื้อยื่นออกมาส่วนขาข้างหนึ่งปกติ อีกข้างหนึ่งมีขาแต่เข้าพร้อมกับมีเท้าเล็กๆ ยื่นออกมา

นื่องถูกพิช

จากสร้างร่างกายอาจทำให้แน่นอนออกไปจากคนอื่น แต่สิ่งอื่นๆ แน่นไม่แตกต่างจากใคร เธอยังคงสนุกสนานวิ่งแข่งวิ่งยิมสเตสไปไปกับกิจกรรมที่ได้ทำร่วมกับพี่ๆ และเพื่อนใหม่

หัวใจนักสู้ของแนนยังสร้างแรงบันดาลใจให้เพื่อนใหม่ในรั้วมหาวิทยาลัยของเธอ ได้เห็นว่า 18 ปีที่น้องแนนค้นโลกใบนี้มา ความขยัน ตั้งใจและมุ่งมั่น ไม่ท้อแท้กับชีวิต หรือกลัวความล้มเหลว สามารถเอาชนะอุปสรรคทุกอย่างได้

น.ส.พิชญญา บุรณศิริสุนทร หรือนื่องถูกพิช อายุ 19 ปี น้องใหม่สาขาวิทยาศาสตร์อาหารและโภชนาการ คณะเทคโนโลยีและนวัตกรรมผลิตภัณฑ์การเกษตร บอกเล่าว่าค่ายสร้างแรงบันดาลใจ ทำให้เกิดกำลังใจมากมาย สนุกและได้ช้อกคิด ได้เรียนรู้ว่าคนเราว่าจะประสบความสำเร็จได้นั้นต้องเรียนรู้จากความคิดพลาดมาแล้วแทบทั้งนั้น

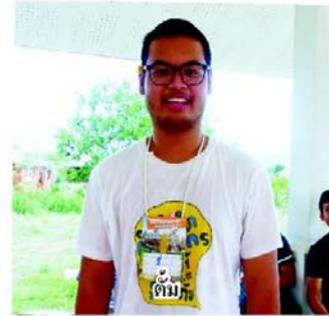
“ค่ายนี้พิเศษมากๆ ได้ถอดเพื่อนใหม่อย่างแนนที่มีความไม่สมบูรณ์แบบ

แต่เขาใช้ชีวิตมาก ทำให้ตัวเองเกิดกำลังใจอย่างประหลาด เรามีโอกาส

มิตรภาพระหว่างนื่องถูกพิชและนื่องแนน

แบ่งปันความรักผ่านการกอดกันด้วย” สาวน้อยร่างเล็กยิ้มอย่างมีความสุข ด้าน น้องนัท น.ส.ณัชชา ดวงเจริญ อายุ 18 ปี สาขาการจัดการธุรกิจไซเบอร์ วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม คณะเดียวกับน้องแนน กล่าวว่า “ถ่ายนี้สุดท้ายอดมากค่ะ ตอนมาถ่ายใหม่ๆ รู้สึกว่าคนพิการที่ไม่สมบูรณ์อย่าง

แนนจะเข้าร่วมกิจกรรมได้ทุกอย่างหรือเปล่า แต่เมื่อมาร่วมกิจกรรมเห็นความสามารถและความตั้งใจทำให้รู้สึกว่าเราก็นึกถึงเพื่อนๆ ยังมีหัวใจนักสู้ได้ไม่เท่าแนนเลย ก็อุปสรรคเห็นคนพิการจะไม่ค่อยกล้าเข้าไปยุ่ง เพราะสงสาร ไม่อยากเห็น แต่แนนเขาไม่ได้ทำให้เราสงสาร เรามีแต่จะทำให้เราสนุก มีกีบบาน อยู่ใกล้แล้วเกิดแรงบันดาลใจมากมาย”

ส่วน คิม นายหรรวีร์ นาสวน อายุ 18 ปี สาขาการผลิตภาพยนตร์และดิจิทัล วิทยาลัยนวัตกรรมการสื่อสารสังคม กล่าว

เสียงดังฟังชัดว่า “ผมบอกตรงๆ แบบไม่อายว่าผมคิดจะกลับบ้านโดยไม่มีมาถ่ายนี้ เพราะคิดว่าตัวเองมีปัญหาเยอะมาก ไม่อยากทำกิจกรรมรับน้องกับรุ่นพี่ มันเบื่อ เหนื่อย แต่เมื่อได้มาเห็นแนนซึ่ง ไม่มีแขน มีแค่ตั้งเนื้อยื่นออกมา มาทำกิจกรรมเดินกับรุ่นพี่ และยังมาถ่ายแรงบันดาลใจกับทางมหาวิทยาลัยอีก ผมบอกกับตัวเองว่าปัญหาผมมันมันจิบๆ มาก”

ตั้งกล่าวด้วยว่า “ขอบคุณมหาวิทยาลัยที่สร้างกิจกรรมและทำให้คนพิการอย่างแนนดูไม่น่าสงสาร แนนคือคนที่จะมาให้กำลังใจคนปกติได้เป็นอย่างดี มันเยี่ยมมากครับ”

ขณะที่ พี่ นายปรกรณ์ วณาประเสริฐศักดิ์ อายุ 18 ปี สาขาธุรกิจระหว่างประเทศ คณะสังคมศาสตร์ บอกเล่าพร้อมรอยยิ้มไว้ว่า “ถ่ายนี้สร้างแรงบันดาลใจทำให้ผมเกิดกำลังใจมาก มีประโยชน์มากครับกับการใช้ชีวิตในฐานะน้องใหม่ ครั้งแรกที่เห็นแนนซึ่งเป็นผู้หญิงตัวเล็กๆ แต่มองมีความไม่สมบูรณ์อย่างคนปกติ ผมคิดว่าแนนจะเข้าร่วมกิจกรรมได้หรือไม่ แต่พอมาเห็นและได้เข้าร่วมกิจกรรมผมทั้งเธอมาก มันสร้างแรงบันดาลใจให้ผมอย่างดียิ่ง”

ถ่ายแรงบันดาลใจรุ่น 30 จบลงด้วยความประทับใจ เพราะทุกคนมองเห็นคุณค่าและความแตกต่างของกันและกัน

ในความไม่พร้อม หากใจพร้อม อุปสรรคก็ไม่ใช่อุปสรรคอีกต่อไป